

stafte dem en bedre Opdragelse, saa skal jeg ikke forhindre dem deri; men de kunne ikke forlange, at Staten af den Grund skal gribe til i et Dieblisk som dette, og give dem Tillæg til deres Løn. Det ærede Medlem har sagt, at den, som har tjent kortest, har tjent i 6 Aar, idet han i 3 Aar har tjent som Forvalter paa de kongelige Skibe og 3 Aar i sin nuværende Post; men jeg vil spørge det ærede Medlem, om han var en fast ansat Forvalter paa de kongelige Skibe, eller om han var Maanedsforsvalter. Efter hvad jeg veed — og jeg troer at huffe det, efter hvad jeg tidligere har seet af den Sag —, var han Maanedsforsvalter paa de kongelige Skibe paa samme Maade, som Maanedslieutenanterne i sin Tid gjorde Tjeneste; men, have vi indrømmet disse sidstnævnte Mand, som have gjort saa store og gode Tjenester som Maanedslieutenanter, nogen Adkomst til Pension paa Grund deraf? Have vi betragtet det som kongelig Tjeneste? Det kunde vi aldeles ikke gjøre; men det skulde have været mig meget kjær, om vi kunde have gjort det. Jeg har arbejdet hen til, at vi skulde bringe Handelsmarine i en saadan Forbindelse med den kongelige Marine, at Noget af den Art kunde finde Sted; men det er ikke skeet, og vi kunne saaledes ikke nu støtte os paa Noget, som ikke eksisterer. Den Mand, hvorm Tale her er, har kun tjent 3 Aar i denne Post, og at give ham 100 Rbd. i Tillæg, vilde være den største Ubillighed af Verden. Vi have liggende for os en Pensjonslov, som angaaer en Mand, der hedder Kloppenborg, som tidligere har tjent Staten i 30 Aar, som i Krigsaarene har gjort Staten saa store Tjenester, at man gjerne kan sige, at han i den Henseende er en fremtrædende Mand, og jeg for min Deel har søgt at finde det Fordeeligste ud af vor Lovgivning, for at faae foreslaaet et Tillæg til hans Pension af 36 Rbd. om Aaret for ham,

og saa skulde vi her paa eengang give 100 Rbd. til en Mand, som kun har tjent 3 Aar i en meget underordnet Post, hvor han, det vil jeg ikke tvivle paa, har gjort sin Tjeneste tro og ærligt, men hvor han dog ikke paa nogen Maade kan sammenligne sin Tjeneste med den Tjeneste, som her er omtalt. Vi kunne ikke frigjøre os for den Art Sammenligninger, og vi begaae en overordentlig stor Feil, naar vi af Hensyn af denne Art lade os lede ind paa en saadan enkelt Bestemmelse ved en Post i en Finantslov, og især i en Finantslov, som vi, som denne, maae behandle temmelig raft og hurtigt; og vi vilde end mere gjøre Uret deri, naar vi vilde indrømme et enkelt Medlem det, som vi efter modent Overlæg have troet at maatte aflægge Ministeren. Vi vilde derved undergrave det hele Forhold mellem Rigsdagen og Ministeriet Finantsloven vedkommende; thi enhver Minister, som paa den Maade fik underkjennt et Forslag, vilde da udstunde et saadant enkelt Medlem, som vilde bringe det frem, ledsaget af alle mulige Salvessesgrunde, og derpaa vilde vi saa, henryve af disse Følelser, af saadanne Ord, som „det hele Antal udgjør jo kun otte, og deraf er den ene 70 Aar gammel“, votere det, som vi med modent Overlæg have sagt til Ministeren: Det kunne vi ikke votere paa den Maade af de og de Grunde. Det vilde være at undergrave alle tilkommende Finantsudvalgs Virksomhed, de kunde Intet mere udrette og Rigsdagen kunde ikke støtte dem.

Formanden: Jeg skal, inden Discussionen gaar videre, tillade mig den Bemærkning, at den ærede Marineminister har tilmeldt mig, at han idag er forhindret fra at være tilstede under Forhandlingen af Marineministeriets Budget.

Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Gram) har Ordet.